

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **S. S.**, zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z.s., se sídlem Kovářská 4, 190 00 Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem poštovní schránka 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2017, č. j. OAM-949/ZA-ZA02-P07-ODMO-2015,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 23. 5. 2017, č. j. OAM-949/ZA-ZA02-P07-ODMO-2015, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobou ze dne 24. 6. 2017, doručenou Krajskému soudu v Brně dne 26. 6. 2017, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2017, č. j. OAM-949/ZA-ZA02-P07-ODMO-2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byla žalobci mezinárodní ochrana ve formě doplňkové ochrany odňata. Doplňková ochrana byla žalobci udělena rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 5. 2016, č. j. OAM-949/ZA-ZA02-K03-2015, na dobu 24

měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí (dále jen „rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany“), tj. od 3. 6. 2016 do 3. 6. 2018.

II. Shrnutí žalobních bodů

Dle žalobce byl ze strany žalovaného porušen ust. § 2 a § 3, zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 2 odst. 4 správního řádu). Dále žalobce namítá porušení ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu, neboť žalobce splňuje zákonné podmínky pro udělení doplňkové ochrany stanovené v ust. § 14a zákona o azylu, protože mu v případě návratu do země původu hrozí nebezpečí vážné újmy zejména v důsledku přetrvávající špatné bezpečnostní situace v a rovněž jeho individuální situace, kdy s velkou pravděpodobností opět bude terčem verbování ze strany Dle žalobce taktéž nebyly naplněny podmínky pro odnětí doplňkové ochrany podle § 53a odst. 4 ve spojení s § 17a zákona o azylu, protože okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, nezanikly ani se nezměnily do té míry, že již doplňkové ochrany není zapotřebí. Taktéž měl žalovaný porušit čl. 2 a 3 Evropské úmluvy o lidských právech (dále jen „Úmluva“), neboť v případě navrácení žalobce do hrozí riziko, že bude vystaven život ohrožující situaci nebo zacházení odporujícímu čl. 3 Úmluvy.

Žalobce předně namítá, že žalovaný vycházel z informací o aktuální situaci v čerpaných z různých zdrojů, které však vyhodnotil zavádějícím až nepravdivým způsobem. Žalovaný například vychází z Informace Evropského podpůrného úřadu (EASO) o bezpečnostní situaci v z ledna roku 2016. Z této zprávy dovozuje, že přestože v probíhá velké množství bezpečnostních incidentů, jsou v zemi dílčí oblasti, které jsou pod kontrolou vlády a ve kterých je situace konstantní. Dovozuje, že takovou oblastí je rovněž oblast, ve které sídlí žalobcova rodina a do které by žalobce byl nucen se navrátit. Žalobce žalovaného výslovně upozorňoval na fakt, že některé jím používané zprávy nejsou aktuální, přesto žalovaný aktuálnější zprávu EASO o bezpečnostní situaci v z listopadu 2016 nepoužil, ačkoliv mu v té době již musela být známa.

Žádná z žalovaným citovaných zpráv nedokládá ani nenaznačuje zlepšení bezpečnostní situace v, natož zlepšení stabilní a trvalé. Z žalobci známých informací je toto ostatně stěží možné, protože všechny aktuální zprávy skutečně hovoří o zvyšování počtu bezpečnostních incidentů i civilních obětí. Toto dokládá například zprávou generálního tajemníka s názvem *Situace v a její důsledky pro mezinárodní mír a bezpečnost*, kterou dne 13. 12. 2016 publikovalo Valné shromáždění OSN společně s Radou bezpečnosti, dle níž „se bezpečnostní situace v průběhu sledovaného období dále zhoršila v důsledku zintenzivňujících se ozbrojených střetů mezi afghánskými bezpečnostními silami a Celkově se počet ozbrojených střetů v období od ledna do října 2016 zvýšil o 22 % v porovnání s rokem 2015, čímž dosáhl nejvyšší úrovně od doby, kdy Organizace spojených národů začala zaznamenávat jednotlivé incidenty v roce 2007 a překonal tak dosavadní rekordní rok 2011.“ Dále žalobce poukazuje na výroční zprávu UNAMA (United Nations Assistance Mission in Afghanistan) o ochraně civilistů v rámci ozbrojeného konfliktu

publikované v únoru roku 2017, z níž vyplývá, že ochrana civilistů se neustále zhoršuje, nové pokyny pro posouzení potřeb mezinárodní ochrany žadatelů z publikované dne 19. 4. 2016 Vysokým komisařem OSN pro uprchlíky (UNHCR), z něhož vyplývá, že bezpečnostní situace v nadále zůstává nepředvídatelná a civilisté jsou nejvíce postiženi důsledky konfliktu. Dále žalobce poukazuje na nejnovější zprávu Speciálního generálního inspektora pro obnovu (SIGAR - Special Inspector General for Afghanistan Reconstruction), z níž vyplývá, že pod kontrolou afghánské vlády je pouze zhruba 57,2 % území, přičemž rok předtím (2015) to bylo něco přes 72 %. O výrazně špatné bezpečnostní situaci ostatně informuje na svých stránkách i Ministerstvo zahraničních věcí České republiky.

Tyto informace jednoznačně ukazují, že v porovnání s rokem 2014 nelze v žádném případě hovořit o výrazném zlepšení bezpečnostní situace, tedy o změně okolností tak významné a trvalé povahy, že osobě požívající doplňkové ochrany již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu. Ozbrojený konflikt naopak po odchodu mezinárodních vojsk nadále eskaluje, situace je nestabilní a afghánské národní síly zjevně nejsou dostatečně schopné ochránit civilní obyvatelstvo. Správní orgán tak na jednu stranu vychází z mnoha relevantních zpráv o bezpečnostní situaci v, dovozuje z nich však zcela opačné závěry, než činí tyto zprávy samotné.

Zprávy hovoří o zvyšování ozbrojených střetů, útoků a civilních obětí taktéž právě v Za poslední dobu otřáslo Kábulem několik sebevražedných útoků, jež měly za následek desítky mrtvých a stovky zraněných (dva sebevražedné útoky dne 23. 7. 2016 při shromáždění příslušníků Hazárské menšiny, k nimž se přihlásil tzv. Islámský stát – 80 lidí zabito a více, než 200 zraněno., dále sebevražedný útok v mešitě dne 11. 10. 2016 – 18 mrtvých a více než 50 zraněných, sebevražedný útok v mešitě dne 21. 11. 2016 – 32 civilistů zabito a více než 50 zraněno, sebevražedný útok při Nejvyšším soudu dne 7. 2. 2017 – minimálně 20 lidí zabito a 41 zraněno, z toho 10 těžce či dva sebevražedné útoky nedaleko budovy parlamentu dne 11. 1. 2017, několik desítek lidí zabito).

Informace o těchto atentátech se stovkami mrtvých a zraněných lidí doložil žalobce i do správního spisu ve formě videí z těchto útoků, kdy je správní orgán označil za „bezpečnostní incidenty“ a ve svém vyhodnocování nijak nezvážil. Právě kvůli těmto útokům v však nyní na konci května 2017 Německo deklarovalo, že nebude vůbec navracet osoby do, protože situace je pro ně příliš nebezpečná.

Žalobce dále uvádí, že opakovaně, a rovněž ve svém pohovoru v řízení o odnětí doplňkové ochrany uváděl, že byl v minulosti verbován Tálibánem, a tuto spolupráci odmítl. Jedním z důvodů obav návratu do vlasti je právě strach z odvety vůči tomuto odmítnutí nebo případné pokusy jej verbovat znovu. Žalobce je mladý muž v bojeschopném věku, je zdravý a sportovně zaměřený. S tímto tvrzením o specifické zranitelnosti žalobce se však žalovaný ve svém rozhodnutí žádným způsobem nevypořádal. Žalobce upozorňuje na to, že žalovaný sám v citované zprávě UNHCR z dubna 2016 (str. 6 rozhodnutí) konstatuje, že mezi ohrožené osoby patří rovněž muži v bojeschopném věku náchylní k naverbování. Povinností žalovaného tak bylo tvrzení žalobce zohlednit, a minimálně se k němu vyjádřit.

Žalobce uzavírá, že v souladu s § 17a odst. 2 zákona o azylu změna okolností musí být tak významné a trvalé povahy, že osobě požívající doplňkové ochrany již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu ve smyslu § 14a zákona o azylu. V případě žalobce však tato podmínka naplněna nebyla. Žalobce považuje rozhodnutí správního orgánu za vnitřně rozporné, nezaložené na objektivních skutečnostech a nezákonné. V případě navrácení žalobce do nelze vyloučit, že bude ohrožen jeho život v důsledku probíhajícího ozbrojeného konfliktu. Neprodloužení doplňkové ochrany žalobci by proto představovalo porušení zásady *non-refoulement* a tím i porušení článku 2 a 3 Úmluvy.

III. Stanovisko žalovaného

Žalovaný popírá oprávněnost žaloby a nesouhlasí s ní, neboť neprokazuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Odkazuje na obsah správního spisu, zejména na žádost o udělení mezinárodní ochrany a protokol o pohovoru včetně ostatního spisového materiálu. Dle žalovaného zcela jednoznačně vyplývá z obstaraných informací o situaci v, že v období od udělení doplňkové ochrany žalobci došlo v jeho zemi k podstatnému vývoji událostí a civilní osoby již nejsou nevyhnutelně ohrožené na své bezpečnosti. Žalovaný nepopírá, že v dochází i v současné době v některých lokalitách k bezpečnostním incidentům, ostatně jako v řadě dalších zemí a které souvisí s aktuální bezpečnostní situací ve světě, zároveň však zdůrazňuje, že tyto incidenty se uskutečňují již pouze na dílčích a omezených místech a v oblastech, které nejsou pod plnou kontrolou centrální vlády, podporované i nadále mezinárodními jednotkami, a nejedná se tudíž již o celoplošně rozšířené nerozlišující násilí, které by postihovalo celé území jako v době, kdy byla žalobci doplňková ochrana udělena. Právě oblast v okolí, odkud žalobce pochází, kde žil i před svým odchodem z vlasti, a kde mimo jiné podle jeho slov i nadále žijí jeho rodiče, patří v současné době k nejbezpečnějším oblastem v rámci celého Afghánistánu, do které se ve značných počtech i dobrovolně vrací afghánští uprchlíci, nucení odejít v dřívějších letech z bezpečnostních důvodů nejen z této oblasti, ale i z obecně.

Sám žalobce popřel, že by se jeho rodina, konkrétně rodiče, stali kdykoliv během svého života v terčem jakéhokoliv násilí či problémů, přestože doposud stále žijí ve vesnici cca 20 km od Žalovaný obstaral dostatek informací o, včetně kolem hlavního města Kábulu, kde se také žalobce naposledy zdržoval s tím, že tam je stabilně situace pod kontrolou centrální afghánské vlády, i když oproti tomu jsou v zemi provincie, kde se sporadicky vyskytují bezpečnostní incidenty, ale např. provincie patří a je označována za jednu z nejbezpečnějších, kromě další provincie Podle Informace New York Times „..... nyní přijímá nejvíce afghánských migrantů“ ze dne 4. 11. 2016 představuje zemi, která aktuálně přijímá více afghánských migrantů než všechny země Evropy a Jižní Asie za celý tento rok dohromady, přičemž ke konci roku 2016 se očekával návrat přibližně 1,5 milionu afghánských migrantů. Podle informací výše citované zprávy Evropa nedávno podepsala s dohodu o návratu desítek tisíc migrantů, kterým nebyl udělen azyl. Dle obsahu zprávy poslalo například Norsko v roce 2016 zpět 442 Afghánců, zatímco Německo vrátilo přibližně 2 900 Afghánců, téměř všechny dobrovolně.

Jak plyne ze samotného rozhodnutí, tak jednotlivé návrhy či předložené písemnosti byly řádně žalovaným zhodnoceny a zapracovány do samotného rozhodnutí. Také argumentace o verbování mladých zdravých mužů a zranitelnost právě žalobce v tomto směru se jeví jako účelová, neboť o tom v průběhu správního řízení nehovořil a neplyne z obstaraných písemných informací. Rovněž tak informace dle žaloby, že Německo nevrací Afghánce je nepřesná, neboť Německo právě vrací nebo vrátilo tyto občany, dokonce vypravilo i první letadlo (informace z února 2016), další informace z února 2017 hovoří o tom, že jiná skupina Afghánců před deportací utekla apod.

Ze strany žalovaného se jedná o ucelený a vyvážený pohled na společenské a bezpečnostní poměry v Proto také neplatí mínění žalobce, že žalovaný nevyhodnotil použité informace zavádějícím nebo nepravdivým způsobem a žalovaný dodal, že informace ze dne 11. 5. 2016 si žalobce ani nepřčetl.

IV. Replika žalobce

Žalobce v replice zopakoval, že není pravdou, že by se celková bezpečnostní situace od doby, kdy žalobce z uprchl, zlepšila natolik a ochrany by již nebylo třeba. Z žalobcem uvedených informací proto nelze dovodit, že současná bezpečnostní situace se liší od situace panující v v roce 2015, kdy žalobce žádal o mezinárodní ochranu v České republice. Na druhou stranu uvádí, že ozbrojený konflikt nadále eskaluje. Kromě je zde tzv. Islámský stát, který nese odpovědnost za mnoho cílených útoků vůči civilnímu obyvatelstvu. V dochází k nárůstu jak civilních obětí, tak i vnitřně přesídlených osob, které poté žijí v nelidských podmínkách, protože vláda nemá dostatečné prostředky k zajištění životních podmínek těchto vnitřně přesídlených osob.

Dále žalobce nesouhlasí s odkazem žalovaného na to, že jeho rodina, konkrétně jeho rodiče, se nestali kdykoliv během svého života v terčem jakéhokoliv násilí či problémů. Žalobce upozorňuje na skutečnost, že on je na rozdíl od nich v mladém produktivním věku a jako takový by čelil mnohem větší a vážnější újmě na zdraví a životě, kdyby byl nucen se vrátit do své země původu a to s ohledem na to, že mladí muži jsou v cílem, ať už pro verbování do armády či útoků ze strany teroristických skupin. Jak již žalovaný v sebou citované zprávě UNCR z dubna 2016 konstatuje, že mezi ohrožené osoby patří rovněž muži v bojeschopném věku náchylní k naverbování. Žalobce proto poukazuje na skutečnost, že žalovaný měl povinnost toto tvrzení žalobce vztahující se k tomu, že právě on patří k této ohrožené skupině, a toto ohrožení je v jeho případě skutečné a pravděpodobné, zohlednit, a minimálně se k němu vyjádřit.

Dále žalobce nesouhlasí s tvrzením žalovaného ohledně toho, že si žalobce nepřčetl informace ze dne 11. 5. 2016. Žalobce tak odkazuje na skutečnost, že na 12. stránce zprávy UNAMA je celý odstavec, který byl přeložený a v celé verzi uvedený v jeho žalobě proti rozhodnutí o odejmutí doplňkové ochrany. Žalobce je proto názoru, že by se žalovaný měl takových nepodložených tvrzení a různých spekulací vyvarovat a jako správní orgán by se proto měl zaměřovat na konkrétní a podložená fakta.

Na podporu svých tvrzení proto žalobce odkazuje soud na výše uvedené zdroje informací o žalobcově zemi původu. Dále odkazuje i na stanovisko české pobočky Amnesty International ke stavu lidských práv v, které je přiloženo k replice.

V. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

Dne 6. 11. 2015 podal opatrovník tehdy nezletilého žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany, v níž žalobce uvedl, že je afghánské státní příslušnosti, tážnické národnosti a vyznává sunnitský směr islámu. Svou vlast žalobce opustil koncem roku 2014, neboť v místě jeho pobytu působil, který si vybíral mladé muže, aby bojovali proti vládě. Důvodem podání žádosti byla skutečnost, že v České republice není válka a může zde v klidu žít. Taktéž by zde chtěl studovat. V případě návratu do se obává

Dne 24. 5. 2016 vydal žalovaný rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, č. j. OAM-949/ZA-ZA02-K03-2015, kterým se žalobci udělila doplňková ochrana podle § 14a zákona o azylu na dobu 24 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, tj. od 3. 6. 2016 do 3. 6. 2018. Žalovaný dospěl k závěru, že v případě žalobce nebyly naplněny důvody pro udělení azylu jako vyšší formy mezinárodní ochrany, avšak na základě doložených materiálů a informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v, žalobci udělil doplňkovou ochranu, neboť v zemi původu žalobce probíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky bylo možno pokládat ve vztahu k žalobci za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu.

Dne 8. 2. 2017 bylo ve věci zahájeno řízení o odnětí doplňkové ochrany podle § 11 odst. 1 a § 17a odst. 1 písm. a) zákona o azylu, neboť okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, zanikly nebo se změnily do té míry, že již doplňkové ochrany není zapotřebí.

Následně dne 1. 3. 2017 proběhl s žalobcem pohovor, v němž žalobce požádal o prodloužení doplňkové ochrany, neboť v se dle jeho názoru situace zhoršuje. Oblast, kde žije jeho rodina, je pod vlivem, odkud již utekli jeho dva bratři. Dodal, že v případě potíží se nemůže přestěhovat na jiné místo v rámci afghánského území, neboť je všude nebezpečno a nikoho zde nezná. Hlavním důvodem, proč opustil, byla skutečnost, že se se jej snažil naverbovat. Jeho otec po tomto incidentu telefonoval známým a zajistil žalobci převaděče, který jej ze země vyvedl. V případě návratu do vlasti se obává, že se o něm dozví, začne jej verbovat, a když se dozví o jeho útěku, tak mu i ublíží. Uvedl, že má různé brigády a týdně odpracuje 20 hodin, přičemž se jedná o legální práci.

Dne 13. 3. 2017 žalobce doložil flashdisc, na němž se nacházejí videa, ze kterých by mělo být zřejmé, že je v zemi žalobce nebezpečno – celkem se jedná o pět bezpečnostních incidentů, konkrétně útoků a sebevražedných útoků v a dalších oblastech

Ze spisového materiálu rovněž vyplynulo, že si žalovaný před rozhodnutím ve věci obstaral spisové materiály, které shromáždil v průběhu správního řízení. Konkrétně vycházel z Informace Evropského azylového podpůrného úřadu (EASO) o bezpečnostní situaci

v Afghánistánu, vybrané kapitoly, z ledna 2016, z Informace Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) ze dne 19. 4. 2016, Informace Valného shromáždění – Rady bezpečnosti OSN č. A71/826 – S/2017/1898 o situaci v a jejich důsledcích pro mezinárodní mír a bezpečnost ze dne 3. 3. 2017, Výroční zprávy Freedom House, Svoboda ve světě 2016 – ze dne 1. 6. 2016, z Výroční zprávy Amnesty International 2015/2016 ze dne 22. 2. 2017, z Výroční zprávy Human Rights Watch 2017 ze dne 12. 1. 2017, z Informace ČTK: „*EU chce Afghánistán v příštích letech podpořit 1,2 miliardy eur*“ ze dne 5. 10. 2016 a „*EU adohodly spolupráci při vracení migrantů*“ ze dne 4. 10. 2016, z Informace New York Times „*..... nyní přijímá nejvíc afghánských migrantů*“ ze dne 4. 11. 2016 a z Informací Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), Údaje o zemi,, 2016. Přesný výčet nashromážděných podkladů je součástí správního spisu (protokol o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 24. 3. 2017).

Dne 7. 4. 2017 bylo žalovanému doručeno vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí a stanovisko Amnesty International ke stavu lidských práv v

VI. Soud vycházel z následujících skutečností, úvah a právních závěrů

Krajský soud v první řadě hodnotil podmínky řízení a shledal, že žaloba byla podána včas (§ 32 odst. 1 zákona o azylu), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., dále jen „s.ř.s.“), a jde rovněž o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68, a § 70 s.ř.s.

O žalobě krajský soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žádný z účastníků ve stanovené lhůtě neprojevil svůj nesouhlas s tímto postupem. Krajský soud navíc neshledal nařízení jednání v posuzované věci za potřebné.

Napadené rozhodnutí krajský soud přezkoumal v řízení podle prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), d) a odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po důkladném posouzení věci krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná**.

Argumentace žalobce směřuje především proti tomu, že žalovaný nezjistil skutečný stav věci. Domnívá se, že v jeho případě nejsou naplněny podmínky § 17a odst. 1 písm. a) zákona o azylu, neboť okolnosti, pro něž mu byla udělena doplňková ochrana, stále existují. Žalobce má za to, že žalovaný vyhodnotil použité informace zavádějícím a nepravdivým způsobem.

Podle ust. § 17a odst. 1 zákona o azylu odejmout doplňkovou ochranu lze jen z těchto důvodů:

- a) okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, zanikly nebo se změnily do té míry, že již doplňkové ochrany není zapotřebí,

- b) osoba požívající doplňkové ochrany měla být nebo je vyloučena z možnosti doplňkovou ochranu udělit z důvodů uvedených v § 15a, nebo
- c) nesprávné uvedení nebo opomenutí určitých skutečností, včetně použití padělaných či pozměněných dokumentů, bylo rozhodující pro udělení doplňkové ochrany.

Jak bylo výše uvedeno, v daném případě žalovaný odůvodnil odnětí doplňkové ochrany ust. § 17a písm. a) zákona o azylu, kde je obsažen důvod odnětí, který je nezávislý na jednání osoby požívající doplňkové ochrany, neboť se odvíjí od změny situace v zemi původu. Za typickou změnu situace v zemi původu je považováno například svržení diktátorského režimu a nastolení demokraticky zvolené vlády nebo poražení režimu. V odst. druhém ust. § 17a tohoto zákona je stanoveno, že ministerstvo je povinno přihlédnout k tomu, zda změna okolností je tak významná a trvalé povahy, že osobě mající nárok na doplňkovou ochranu již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu. To znamená, že ne každá změna poměrů v zemi původu je důvodem pro odnětí poskytnuté doplňkové ochrany. Podstatné je, že tato změna je významná a trvalé povahy. Navíc je nutné zdůraznit povinnost posuzovat situaci každé osoby požívající doplňkové ochrany individuálně. V některých případech totiž sice může dojít v obecné rovině ke změně poměrů významné a trvalé povahy, nicméně vzhledem ke specifickému postavení osoby požívající doplňkové ochrany nelze v jejím konkrétním případě dospět k závěru, že této osobě již nehrozí nebezpečí, že utrpí vážnou újmu.

Dle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.

Dle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

K žalobcově námitce nesprávně zjištěného skutkového stavu a následného odejmutí doplňkové ochrany krajský soud přdestírá, že ačkoli smyslem doplňkové ochrany je poskytnout žadateli ochranu, není tím myšlena ochrana před jakýmkoliv negativním jevem v zemi původu. Doplňková ochrana jako právní institut je jednou z forem mezinárodní ochrany, nicméně nelze jej považovat za univerzální nástroj sloužící k poskytování ochrany před bezprávnými postihujícími jednotlivce nebo celé skupiny obyvatel. Důvody pro poskytnutí doplňkové ochrany jsou zákonem poměrně úzce vymezeny a pokrývají pouze určitou škálu porušení lidských práv a svobod, která jsou uznávána nejen v mezinárodním, ale i vnitrostátním kontextu. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2005, č. j. 5 Azs 125/2005-46, všechna zde citovaná rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz).

Pro aplikaci ustanovení § 14a zákona o azylu je třeba zkoumat, zda žalobce splňuje zákonem stanovená kritéria. Podle rozsudku Nejvyššího právního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008-62, je k udělení doplňkové ochrany potřeba kumulativně splnit následující podmínky: „Žadatel (1) se musí nacházet mimo zemi svého původu; (2) musí mít důvodné obavy, že mu hrozí skutečné nebezpečí (reálná hrozba); (3) vážné újmy; (4) nemůže nebo není ochoten využít ochrany v zemi původu; a (5) nesmí se na něj vztahovat vylučující klauzule.“ Žalovaný se při posuzování žádosti zaměřil především na třetí podmínku, tj. zda žalobci hrozí v případě návratu do vážná újma ve smyslu ust. § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Jak vyplynulo z žalovaným předloženého správního spisu a žalobou napadeného rozhodnutí, žalovaný v rámci své úvahy vycházel zejména z výše uvedených informací, tak i z protokolu o pohovoru v rámci řízení o odnětí doplňkové ochrany. Z uvedených listin žalovaný vyhodnotil, že se situace v zemi původu žalobce změnila natolik, že již civilní osoby nejsou nevyhnutelně ohrožené na své bezpečnosti.

Krajský soud se tak zabýval jednotlivými informacemi, na základě nichž žalovaný žalobci doplňkovou ochranu odejmul a které dle názoru žalobce nesprávně interpretoval. Dle žalovaného se citované informace zaměřují na oblast kolem hlavního města, kde žalobce ve vlasti naposledy žil a deklarují zásadní a trvalé změny situace v

Žalobce zpochybňoval závěry žalovaného učiněné co do Informace UNHCR ze dne 19. 4. 2016. Tato zpráva vyjmenovává profily potenciálně ohrožených osob, mj. mezi ně spadají muži v bojeschopném věku náchylní k naverbování. Žalobce v průběhu řízení o udělení doplňkové ochrany, tak v nyní probíhajícím řízení, poukazoval na to, že do této kategorie spadá a má obavy z, který se již o naverbování žalobce pokoušel a kvůli němuž žalobce ze země původu utekl. S touto námitkou se žalovaný ani v nejmenším nevypořádal, naopak uvedl, že žalobce do žádné z těchto skupin nespadá, čímž zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů.

V tomto dokumentu se dále hodnotí předně situace uprchlíků, jejich návrat do v uplynulých letech a plán, jak nalézt a realizovat trvalá řešení pro afghánské uprchlíky. Sám žalovaný ze zprávy vyjmul, že podle této doposud nejsou vyvíjeny žádné systematické snahy o sledování situace zamítnutých afghánských žadatelů o azyl, kteří jsou nedobrovolně vraceni do ze západních zemí, a dodává, že z výzkumných iniciativ sledujících skupiny navrátilců vyplývá, že velká většina znovu opustí či tak zamýšlí učinit.

Krajský soud tuto zprávu hodnotí jako nic nevypovídající o situaci žalobce, neboť z uvedeného není absolutně zřejmé, jaká je přesně situace v oblasti Předně však zpráva poukazuje na to, že navrátilští uprchlíci z opět odejdou, tedy naopak zpráva deklaruje tvrzení žalobce o zhoršující se bezpečnostní situace.

Co se týče Informace EASO z ledna 2016, ztotožňuje se soud s žalobcem ohledně zastaralosti tohoto dokumentu, neboť pochází z ledna roku 2016 a žalobci byla doplňková ochrana udělena dne 3. 6. 2016, tj. půl roku po vydání Informace EASO. Jak sám žalovaný uvádí v napadeném rozhodnutí, je zde pojednáváno o situaci v v roce 2015 a srovnání s roky předcházejícími.

Je sice pravdou, že se zde podává, že situace v je pokládána za jednu z nejbezpečnějších, nicméně to neznamená, že se jedná o oblast bezpečnou. V původním řízení o udělení doplňkové ochrany vycházel žalovaný mj. z Výroční zprávy Amnesty International 2015/2016 ze dne 24. 2. 2016, ze Zprávy Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických o dodržování lidských práv v za rok 2015 ze dne 13. 4. 2016 či ze Zprávy Valného shromáždění - Rady bezpečnosti OSN ze dne 7. 3. 2016. Nutno tak podotknout, že žalovaný při odejmutí doplňkové ochrany vycházel ze staršího dokumentu, než na základě jakých žalobci doplňkovou ochranu uložil. Tento dokument je tak pro nynější řízení neaktuální. Žalobce v žalobě taktéž upozorňoval, že žalovaný v době rozhodování o odejmutí doplňkové ochrany již musel mít k dispozici verzi novější – z listopadu 2016.

Dále žalobce poukazoval na Informace shromáždění – Rady bezpečnosti ze dne 3. 3. 2017. Dle této zprávy se bezpečnostní situace v roce 2016 a 2017 v nadále zhoršovala, přičemž ozbrojené střety mezi bezpečnostními složkami a dosáhly v roce 2016 rekordně vysoké úrovně a v této míře pokračovaly i v roce 2017. Dále se zde podává, že i když se boje odehrávaly převážně v pěti jižních a východních provinciích, konflikt se šířil i do dalších oblastí se zvýšenou aktivitou Dále se zpráva zabývá skutečností, že migrace Afghánců do Evropy v roce 2016 klesla a počet navrátilců z Evropy se zvýšil.

Dle krajského soudu je však stěžejní, že přesto, že zpráva poukazuje na jiná místa než oblast, kde se zvýšil výskyt konfliktů s, nelze z této vyčíst, že by se bezpečnostní situace v této oblasti zlepšila.

Dle informací ČTK ze dne 5. 10. 2016 a 4. 10. 2016 žalovaný zjistil, že bude přijímat všechny své občany při jejich návratu z území EU při neudělení legálního pobytového oprávnění a EU se zavázala, že bude s reintegrací afghánských občanů finančně pomáhat. Stejnou problematikou afghánských migrantů a jejich návratu do země původu se zabývá Informace New York Times ze dne 4. 11. 2016.

Krajský soud po prostudování těchto zpráv opět dospěl k závěru, že z nich nevyplývá relevantní informace o oblasti, odkud žalobce pochází a zda a k jakému výraznému zlepšení zde došlo. Zprávy pouze popisují, jaké kroky a členských států EU povedou k podpoře uprchlíků, kteří se do země svého původu vrací. Jedná se však o očekávané změny do budoucna a nikterak nesouvisejí s bezpečnostní situací ve státě. Nutno podotknout, že v řízení o odnětí doplňkové ochrany nelze obecně vycházet z toho, že pokud ostatní žadatelé o mezinárodní ochranu jsou v EU neúspěšní a jsou povinni se navrátit do země původu, tak taktéž není třeba ochrany v případě žalobce. Žalovaný musí každý případ žadatele o mezinárodní ochranu posuzovat individuálně.

Obecně je tak možno shrnout, že v na základě výše uvedených zpráv došlo ke zhoršení bezpečnostní situace, přesto se však neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu do země původu vrací. Z výše uvedeného však žádným způsobem nelze dovodit, že by se konkrétně v oblasti situace zlepšila a došlo ke stabilizaci bezpečnosti.

Soud uvádí, že v daném případě žalovaný pochybil, pokud v případě žalobce dovodil, že u žalobce již pominuly podmínky pro udělení doplňkové ochrany dle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu. Je tomu tak proto, že se žalobci podařilo konkrétními tvrzeními zpochybnit

dosavadní skutková zjištění a bylo na žalovaném, aby je v dalším řízení potvrdil nebo vyvrátil, což však neučinil. Závěry žalovaného nemají oporu v nashromážděných podkladech, neboť není zřejmé, na základě čeho dovodil, že se bezpečnostní situace v natolik zlepšila, že již není v případě žalobce důvodem pro udělení.

Pokud žalovaný poukazoval na skutečnost, že probíhající ozbrojený konflikt nedosahuje takové intenzity, že by každý civilista byl již z pouhé přítomnosti na území vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy, musí mít pro svá tvrzení důkazy, jež jsou součástí správního spisu. Žalobce tak má možnost poukazovat na zhoršenou bezpečnostní situaci panující v, přičemž žalovaný je povinen se s takovými tvrzeními řádně vypořádat a v případě rozdílného stanoviska mít své závěry řádně podložené příslušnými zprávami.

Krajský soud tedy uzavírá, že skutkový stav, jak jej předkládá žalovaný, je značně zkreslený a nenachází oporu ve správním spise. Přitom krajský soud nemíní tvrdit, že by bylo jednoznačně prokázáno, že v případě žalobce neexistují důvody pro odnětí doplňkové ochrany. Bylo však povinností žalovaného náležitě vyhodnotit uváděné skutečnosti v pravdivém kontextu ve spise založených zpráv o situaci v zemi původu, a v případě potřeby rovněž doplnit dokazování o další zdroje tak, aby byl skutkový stav zjištěn takovým způsobem, aby o něm nepanovaly důvodné pochybnosti.

V těchto skutečnostech spatřuje soud zásadní pochybení žalovaného, neboť ten neučinil vše nezbytné tak, aby byl dle ust. § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a jeho závěry nemají potřebnou oporu ve spise ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.

Žalobce v závěru žaloby poukazoval na to, že se žalovaný nijak nevypořádal s informacemi o pěti atentátech v, které se měly stát mezi dny 23. 7. 2016 a 11. 1. 2017 a které žalobce založil na flashdiscu ve formě videí do správního spisu. Vzhledem k tomu, že žalobce tvrdil, že se jedná o videa z a žalovaný je nevyužil jako podklad pro rozhodnutí, neboť se nijak individuálně přímo nedotýkají žalobce a jedná se o obecný popis situace v, považuje krajský soud takové odůvodnění neprovedení důkazů jako nedostatečné. Dle tvrzení žalobce by se mělo jednat o velmi aktuální teroristické útoky, které se naopak mají přímo týkat oblasti, kde žalobce žije. Naopak všechny zdroje použité žalovaným vypovídají pouze obecně o bezpečnostní situaci v, nikoliv o oblasti, kam by měl být žalobce navrácen. Dle krajského soudu tak bylo na místě, aby takový důkaz žalovaný provedl a poté zhodnotil, zda se žalobce přímo či nepřímo dotýkají, popř. odůvodnil, proč je takový důkaz nepřiléhavý (nelze však tvrdit, že žalobce přímo nedotýká, když se dle žalobce má jednat o útoky z Kábulu). V této části tak žalovaný způsobil nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Soud jen na okraj doplňuje, že žalobce v žalobě poukazoval i na jiné dokumenty popisující zhoršující se bezpečnostní situaci v, Krajský soud však dokazování těmito neprovedl, a to pro jejich nadbytečnost, neboť si o stavu věci učinil jednoznačné závěry již na základě dokumentů založených ve správním spise.

S ohledem na výše uvedené tak soud shledal žalobu ve všech bodech žaloby důvodnou.

VII. Závěr a náklady řízení

Vzhledem k tomu, že se žalovaný nevypořádal s námitkou žalobce co do tvrzení, že spadá do ohrožené skupiny a skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu s obsahem správního spisu, nezbylo krajskému soudu než toto rozhodnutí ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) a písm. b) s. ř. s. zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

Doplnění důkazů k této pro posouzení věci zásadní skutečnosti v soudním řízení správním by představovalo zásadní doplnění skutkového stavu ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Účelem oprávnění soudu zopakovat důkazy provedené ve správním řízení a provést dosud neprovedené důkazy (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) je umožnit přezkum skutkových otázek v plné jurisdikci, nikoliv však odstraňovat vady správního řízení. Soud tedy z důvodu výše uvedené vady řízení zrušil bez jednání napadené rozhodnutí žalovaného, jak je ve výroku I uvedeno.

V dalším řízení pak bude na žalovaném, aby situaci žalobce posoudil podle aktuálního stavu a přihlédl tak rovněž k jím zmiňovaným podkladům ohledně vývoje situace v, konkrétně v oblasti, případně aby doplnil dokazování i o další, jím opatřené zdroje a z těchto vyvodil relevantní informace, tj. zda v oblasti Kábulu došlo ke zlepšení bezpečnostní situace či nikoliv. Jinými slovy – v dalším řízení je žalovaný povinen podstatně komplexněji vyhodnotit zjištěné skutečnosti včetně těch, které vyšly najevo v průběhu soudního přezkumu. Pokud by i po té dospěl žalovaný ke shodnému závěru, pak je třeba, aby vyslovený právní názor přesvědčivě vyargumentoval.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšnému žalobci nevznikly žádné náklady řízení a ani jejich přiznání nepožadoval. Proto krajský soud žádnou náhradu nákladů úspěšnému žalobci nepřiznal. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, pročež nemá právo na náhradu nákladů řízení. Z uvedených důvodů bylo o náhradě nákladů rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku II tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 31. října 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. Z.